

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
6 Пж 6322/21
05.08.2021. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Снежане Марић као председника већа и судија Љиљане Вуковић и Љиљане Миловановић као чланова већа у парници тужиоца ПД за трговину и услуге „ВЕРИТИМО“ ДОО Рогача, Космајска 167а, МБ: 17246135, кога заступају Милорад Васић и Афродита Савинов, адвокати из Београда, Булевар Михајла Пупина бр.10д/1,3-ћи спрат бр.21, против туженог ГРАД НИШ-Градска управа Града Ниша, Ниш, Николе Пашића 24, МБ: 17620541, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради накнаде штете и неоснованог обogaћења, вредност предмета спора 10.000.000,00 ЕУР, одлучујући о жалбама тужиоца против решења Привредног суда у Нишу П-52/19 од 28.05.2021. године, П-52/19 од 11.05.2021. и допунског решења П- 52/19 од 28.05.2021. године, на седници већа одржаној 05.08.2021. године донео је следеће

РЕШЕЊЕ

1. ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Нишу П-52/19 од 28.05.2021. године.

2. УКИДАЈУ СЕ решење Привредног суда у Нишу П-52/19 од 11.05.2021 и допунско решење П-52/19 од 28.05.2021. године и предмет у том делу враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Привредни суд у Нишу донео је решење П-52/19 од 11.05.2021. године којим је констатовао да се предлог за понављање поступка тужиоца од 17.07.2020. године сматра повученим.

Привредни суд у Нишу је донео и допунско решење П- 52/19 од 28.05.2021. године којим је обавезао тужиоца да туженом накнади парнични трошак у износу од 66.750,00 динара.

Решењем П-52/19 од 28.05.2021. године Привредни суд у Нишу је одбацио предлог за враћање у пређашње стање поднет од стране тужиоца 25.05.2021. године.

Поднеском од 09.06.2021. године тужилац је изјавио жалбу против оба решења од 28.05.2021. године због битне повреде одредаба поступка. Предложио је да се решење од 28.05.2021. године преиначи а допунско решење укине.

У одговору на жалбу тужени се противио наводима жалбе.

У поднеску од 25.05.2021. године којим је уложен предлог за враћање у пређашње стање тужилац је навео да исти представља евентуалну жалбу.

Другостепени суд имајући у виду овакав навод налази да је тужилац уложио предлог за враћање у пређашње стање те да у случају неусвајања истог поднесак ваља третирати као жалбу против решења П-52/19 од 11.05.2021. године.

Имајући у виду такво стање у спису другостепени суд је најпре одлучивао о жалби тужиоца против решења од 28.05.2021. године.

Жалба тужиоца против наведеног решења није основана.

Према стању у спису првостепени суд је донео решење П-52/19 од 11.05.2021. године којим је констатовао да се предлог за понављање поступка тужиоца од 17.07.2020. године сматра повученим. У образложењу решења је наведено да уредно позван тужилац као предлагач није приступио на рочиште заказано поводом поднетог предлога за понављање поступка у ком смислу првостепени суд налази да има места примени чл. 304 ЗПП па је стога и донета наведена одлука.

Поднетим предлогом за враћање у пређашње стање тужилац је тражио враћање у пређашње стање услед пропуштеног рочишта за понављање поступка 11.05.2021. године указујући да на исто рочиште није уредно позван.

Другостепени суд налази да решење којим је одбачен предлог за враћање у пређашње стање, а из разлога из чл.113 ст.2 ЗПП, ваља потврдити из следећих разлога.

Враћање у пређашње стање је институт у поступку који омогућава странкама да предузму пропуштenu радњу уколико је до пропуштања дошло услед оправданих разлога.

У том смислу не може се сматрати да евентуално недостављање позива за рочиште представља оправдани разлог у смислу чл.109 ЗПП . У том случају била би у питању евентуално почињена битна повреда одредаба поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 7 ЗПП а што може бити само жалбени разлог у смислу да је погрешним поступањем суда странка спречена да расправља. Оправдани разлог из чл.109 ЗПП је разлог пропуштања који није резултат погрешног поступања суда већ резултат деловања на које странке нису имале утицаја.

С друге стране сам тужилац није навео неки други разлог за пропуштање рочишта 11.05.2021. године.

Имајући у виду наведено следи да је претметни предлог за враћање у пређашње стање ваљало одбити али другостепени суд налази да има места потврђивању првостепене одлуке с обзиром на то да су последице одбијања и одбацивања предлога за враћање у пређашње стање у конкретном случају истоветне, а да би одбијајућа одлука била неповољнија за тужиоца.

Са напред изложеног а на основу чл. 401 тач. 2 ЗПП одлучено је као у диспозитиву под 1.

Одлучујући о жалби против решења од 11.05.2021. године а с обзиром на то да је потврђено решење од 28.05.2021. године, другостепени суд налази да исто решење ваља укинути с обзиром на то да је погрешно примењена одредба чл. 304 ЗПП на којој се заснива ожалбено решење.

Тужилац је поднео предлог за понављање поступка 17.07.2020. године. Поводом истог предлога првостепени суд је заказао рочиште за 11.05.2021. године. На исто рочиште уредно позвани тужилац није приступио па је суд, позивајући се на одредбу чл. 304 ЗПП, донео решење о пресумираном повлачењу предлога за понављање поступка.

Погрешно је првостепени суд применио одредбу чл. 304 ЗПП на коју се позвао. Жалбени разлог у смислу чл. 374 ст.1 ЗПП основано је истакнут у жалби.

У конкретном случају није било места примени наведене одредбе.

Одредба чл. 304 ЗПП о пресумираном повлачењу тужбе примењује се у случају неприступања уредно позваног тужиоца на припремно рочиште.

Ниједном одредбом Закона о парничном поступку није прописана сходна примена наведене одредбе у поступку по ванредном правном леку-предлогу за понављање поступка. Рочиште по предлогу за понављање поступка нема карактер припремног рочишта. Поступак по предлогу за понављање поступка прописан је одредбама чл.426-435 ЗПП те је одредбом чл.430 и 431 ЗПП императивно прописано одржавање рочишта по предлогу за понављање поступка.

Из наведеног разлога решење од 11.05.2021. године је ваљало укинути.

С обзиром на то да је допунским решењем од 28.05.2021. године одлучено о накнади парничног трошка насталог у поступку по предлогу за понављање поступка, то је и допунско решење ваљало укинути јер одлука о накнади трошкова прати судбину одлуке о поднетом предлогу понављање поступка.

Са напред изложеног а на основу чл. 401 тач. 3 ЗПП одлучено је као у диспозитиву под 2.

У поновљеном поступку првостепени суд ће поступити у складу са одредбама којима се регулише поступак по предлогу за понављање поступка при чему ће посебно имати у виду решење Привредног апелационог суда Пж 4772/20 од 03.03.2021. године. Првостепени суд ће донети нову одлуку о поднетом предлогу којом ће одлучити и о трошковима поступка по предлогу за понављање поступка.

СМ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Снежана Марић, с.р.

За тачност отправка